

Algemene Raad-vrijstelling VSO-cursussen

BESLISSING

van de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten inzake het bezwaar gemaakt door:

de heer mr. D.

tegen de beslissing van:

de Portefeuillehouder Opleiding van 6 maart 2007 waarbij is geweigerd mr. D vrijstelling te verlenen van de landelijk verplicht gestelde 40 punten voor de Voortgezette Stagiaire Opleiding (VSO).

Verloop van de procedure

Bij brief van 4 december 2006 heeft de heer mr. D., advocaat en procureur te A, (hierna eiser) de Algemene Raad verzocht hem vrijstelling van 40 punten te verlenen voor de landelijke VSO-cursussen.

Bij brief van 27 december 2006 heeft de portefeuillehouder Opleiding de ontvangst van het verzoek bevestigd aan eiser.

Bij brief van 19 februari 2007 heeft eiser de Algemene Raad gevraagd naar de stand van zaken en nadere informatie aan de Algemene Raad doen toekomen.

Bij brief van 6 maart 2007 heeft de Portefeuillehouder Opleiding het verzoek namens de Algemene Raad afgewezen.

Bij brief van 16 maart 2007 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen de afwijzende beslissing.

Bij brief van 28 maart 2007 heeft de Algemene Raad de ontvangst bevestigd van het bezwaarschrift en is gevraagd of eiser gehoord wenst te worden.

Bij brief van 30 maart 2007 heeft eiser de Algemene Raad geïnformeerd dat hij gehoord wenst te worden.

Bij brief van 13 april 2007 heeft de Algemene Raad – na telefonisch overleg – eiser uitgenodigd voor een hoorzitting op 16 april 2007.

Op 16 april 2007 heeft een hoorzitting plaatsgevonden.

Bij brief van 7 mei 2007 is eiser geïnformeerd dat de beslistermijn op grond van artikel 7:10, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt verdaagd. Tevens heeft de Algemene Raad gevraagd of eiser kan instemmen met verdere verdaging.

Bij e-mail en brief van 8 mei 2007 heeft eiser laten weten dat hij geen toestemming verleend voor verdere verdaging.

Bij brief van 25 mei 2007 heeft de Algemene Raad eiser geïnformeerd dat niet eerder dan half juni 2007 een beslissing bekend gemaakt kan worden.

Standpunt van eiser

Eiser heeft de volgende gronden aangevoerd:

- hij heeft les gegeven aan een door de Nederlandse Orde van Advocaten erkende onderwijsinstelling, dus hij heeft ten onrechte geen vrijstelling gekregen;
- het onderwijs dat door eiser wordt gegeven richt zich op studenten, advocaten in spé bij uitstek;
- het besluit is genomen in strijd met artikel 3:2, 3:4, 3:46 en 3:47 Awb;
- op grond van artikel 7:2 Awb dient gehoord te worden.

Standpunt van de Portefeuillehouder

Er wordt alleen vrijstelling verleend voor het geven van onderwijs aan een door de Orde erkende onderwijsinstelling. Eiser heeft geen vrijstelling gekregen, omdat hij geen onderwijs heeft gegeven aan een door de Orde erkende onderwijsinstelling.

Beoordeling van het bezwaar

Ontvankelijkheid

Het gemotiveerde bezwaarschrift van 16 maart 2007 is op 19 maart 2007 ontvangen. Het bezwaar is ontvankelijk nu het conform de artikelen 6:7, 6:8, eerste lid, 3:41 en 6:9 Awb is ingediend binnen zes weken na de verzending van het bestreden besluit.

Ten gronde

Op grond van het beleid wordt voor kennis en ervaring die langer dan vijf jaar geleden is opgedaan geen vrijstelling verleend en voor kennis en ervaring die is opgedaan voor de beëdiging wordt in beginsel evenmin een vrijstelling verleend. Verder is in het beleid neergelegd dat voor het geven van onderwijs aan een door de Nederlandse Orde van Advocaten erkende onderwijsinstelling vrijstelling kan worden verkregen.

Uit de door eiser overgelegde aanstellingsbrief van 16 maart 2006 blijkt dat hij is aangesteld als studentassistent bij de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, afdeling

conflictbeslechting voor de periode van 1 februari 2006 tot 31 mei 2006. Op de website van de Universiteit van Amsterdam staat vermeld dat de Faculteit der Rechtsgeleerdheid een aantal rechtenopleidingen aanbiedt en dat het juridisch postacademisch onderwijs is ondergebracht bij het Eggens-instituut dat is erkend door de Nederlandse Orde van Advocaten.

De stelling van eiser dat de Universiteit van Amsterdam is erkend, is niet juist. Er is geen enkele universiteit erkend als onderwijsinstelling. Indien een universiteit is erkend als onderwijsinstelling, betreft dat een voorwaardelijke erkenning en slechts het onderdeel van een universiteit dat post-academisch onderwijs geeft. Er zijn universiteiten die het PAO-onderwijs in een aparte rechtsvorm hebben ondergebracht, maar daarvan is hier geen sprake. De erkenning aan de Universiteit van Amsterdam is dan ook verleend onder de voorwaarde dat alleen cursussen die worden gegeven door het Eggens-instituut, punten op grond van de Verordening op de Permanente Opleiding 2000 kunnen opleveren.

Op de website van de Orde kan worden nagegaan welke onderwijsinstellingen zijn erkend door de Orde op grond van artikel 4 Verordening op de Permanente Opleiding 2000. Gelet op het voorgaande staat hier het Eggens-instituut vermeld en niet de Universiteit van Amsterdam.

Ook overigens is de Algemene Raad van oordeel dat er geen redenen zijn waarom niet van eiser verlangd kan worden dat hij VSO-cursussen volgt en aan de landelijke eis van 40 VSO-punten voldoet. Er is in het geval van eiser geen reden om af te wijken van het beleid.

Verder heeft eiser ongemotiveerd gesteld dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 3:2, 3:4, 3:46 en 3:47 Awb.

De Algemene Raad is van oordeel dat op basis van de door eiser overgelegde informatie en het geldende beleid er wel degelijk overeenkomstig artikel 3:2 Awb is gehandeld.

De Algemene Raad stelt zich verder op het standpunt dat de belangen zijn afgewogen en dat de afwijzing niet zodanig onevenredig is in verhouding tot het hiervoor neergelegde doel van de VSO dat sprake is van strijd met artikel 3:4 Awb.

Evenmin is naar het oordeel van de Algemene Raad gehandeld in strijd met artikel 3:46 en 3:47 Awb nu in de beslissing – onder verwijzing naar het beleid – is neergelegd waarom het verzoek is afgewezen.

Gelet op het voorgaande is de Algemene Raad van oordeel dat de Portefeuillehouder Opleiding op goede gronden het verzoek niet heeft ingewilligd en dat het bezwaar dan ook ongegrond dient te worden verklaard.

BESLISSING

De Algemene Raad beslissend op het bezwaar van mr. D:

- verklaart het bezwaar van eiser ontvankelijk;
- verklaart het bezwaar van eiser ongegrond.

Aldus gedaan te Den Haag op 31 augustus 2007 door mr. W.M.J. Bekkers in aanwezigheid van mevrouw mr. M.J. van der Pijl, griffier.

W.M.J. Bekkers
algemeen deken

M.J. van der Pijl
griffier

Deze beslissing is verzonden op: 3 september 2007

Tegen dit besluit kunnen belanghebbenden binnen zes weken na de datum van verzending beroep instellen bij de Arrondissementsrechtbank te A, sector bestuursrecht.